

„Danskere“

ET NYHEDS- OG OPBYGGELSESBLAG FOR DET DANSKE FOLK I AMERIKA,
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.
„Danskere“ udgaa Onsdag i hver Uge.
Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater \$2.00. Udlandet \$2.50
Bladet betales i Forskud.
Bestilling, Betaling, Adresseforandring
etc. med Undtagelse af Bidrag til
Bladets Indhold adresseres
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
Blair, Nebraska.
Alle Bidrag til Bladets Indhold —
Korrespondancer, Afhandlinger og andre
artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second class matter.
Acceptance for Mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on July 8, 1918.

I Tilfælde af, Bladet ikke modtages regelmæssigt, bedes man klage til det stedlige Postkontor. Skulde dette ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danskere“'s Kontor.

Advertising rates made known upon application.

Naar Læserne henvender sig til Folk, som averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysning om det averterede, bedes de altid omtale, at de saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

World Service Campaign Reports. Finanssekretær for National Lutheran Council, Dr. G. L. Kieffer, New York, rapporterer under 19. Juni, og ifølge denne hans Rapport har 3,284 ud af 10,263 Menigheder rapporteret angaaende deres Indsamling, og af de \$1,800,000, som var Maallet for Indsamlingen, er der rapporteret \$719,049.17 og indsendt \$305,798.23 kontant. Det er altsaa knap en Trediedel af Menighederne, der var modtaget Rapport fra nævnte Dato, og den rapporterede Sum er noget over en Trediedel af den Sum, der var sat som Maal af naa. Af vort Kirkesamfunds 176 Menigheder har 64, altsaa lidt over en Trediedel, rapporteret, og de fleste af disse har rapporteret mere end deres „Quota“ — enkelte dog mindre.

Prøv dog endelig paa at rapportere, hver og een, snarest muligt, selv om Pengene ikke er indkomne, saa Bestyrelsen kan vide, hvad den har at disponere over.

Et progressivt Kirkesamfund. Vi er i Stand til at meddele følgende fra Missouri-Synodens Aarsmøde, der begyndte i Detroit, Mich., den 16. Juni: Første Gang i Historien benyttedes det engelske Sprog officielt ved Siden af det tyske. — Det besluttedes, at Mindstelønnen skulde herefter være \$1800.00, foruden Husleje, for Professorerne ved de 14 Seminarier, som tilhører dette Samfund. — Der foresloges et Udlæg af \$2,000,000 til et nyt teologisk Seminar i Stedet for Concordia Seminary, som nu er beliggende i St. Louis. Videre kan der peges paa som noget af Betydning, at der foresloges Udlæget af \$100,000 til Oprettelsen af et „Luthersk Centrum“ i New York City.

Augustana-Synode om Sproget. Vi er ikke det eneste Kirkesamfund, der kæmper med Sprogproblemet. Augustana Synodens Formand skrev til sit Samfunds Aarsmøde:

„Pastorerne formanes til i det s. k. Sprogspørgsmaal samvittighedsfuldt at agte paa Tidens Krav, saa at de i deres Menighedsvirksomhed, alt efter foreliggende Behov, anvender det eller de Sprog, hvormed de bedst kan fremme Guds Ære og Menighedens Opbyggelse.“

Derfor følger Bladet „Augustana“: „Dette er en sund Grundsatning og den, som vi stadig forfølger i Augustana. Vi driver paa fortsat. Brug af Modersmaalet blot saa længe, som vi ved samme bedst kan tjene vort Folk og vor Kirke; thi vigtigere end dette Sprogs Bevarelse er

Bevarelsen af vor evangeliske Tro blandt vort Folk og at vinde Mennesker for Herren og for vor Kirke. Men vi har ogsaa paapeget Faren ved at forcere Overgangen fra Modersmaalet til Landets Sprog i vor kirkelige Virksomhed, og allerede nu har vi tydelige Beviser nok paa, at vi ved saadan Forcing taber mere, end vi vinder.“

Lidt fra Missionær M. A. Pederson. Følgende lille Udpluk af hans „Fra Norgerejsen“ meddeler vi efter „Folkebladet“. „Om Bord paa et saadant Skib („Adriatic“) er man som en lille Verden for sig selv, afskaaren fra sine Omgivelser og med en Befolkning som en lille By. Men ogsaa her kunde vi spore noget af den Uro og Utilfredshed, som vor Tids Mennesker lider af. Skibene tjener Penge i disse Tider som kanske aldrig før. Folk vil rejse, og de staves sammen som Sild i en Tønde. Tilstanden paa tredje Plads paa dette Skib var alt andet end rosværdig. Dette Skib, som saa mange andre, blev under Krigen ombygget til Transportskib for Tropper, og slig er det endnu. Man skal ikke have set slige Forholde paa tredje Plads paa 20—30 Aar. Tjenerskabet ser paa dette, ser paa Rederiets kolossale Begærlighed, og saa smitter det paa dem. Hvorfor skal ikke ogsaa de tjene mere? Og saa har man Striker og medfølgende Elendigheder.“

De to Præsidentkandidater om hverandre. Harding om Cox: „Jeg ved ikke, hvad han tænker om mig, men Cox er en skarpsindig (shrewd) Mand, besidder stor politisk Visdom og har været en meget dygtig Guvernør, hvem Folk lider at bifalde. Han har gjort mange Ting i Ohio. Cox er smart. Han forstaar sig paa Politik. Han taler med Effortryk. Jeg har stor Agtelse for hans Avis-Dygtighed.“ — Cox om Harding: „Harding er en Mand med stor personlig Charme. Underlige som hans Overbevisninger synes mig, saa er han fuldt ud alvorlig (sincere) i sin Tro, at Landets fremtidige Velfærd beror paa det republikanske Partis Husholdning under den Politik, som han repræsenterer. Han er af McKinley-Typen, opdraget under den gamle Gardes republikanske Tro. Jeg respekterer hans Journalistiske Dygtighed (achievements), men vi staar meget vidt adskilte.“

Guvernør Cox er „smart“ og „shrewd“; Harding er „sincere“. Det er Sammenligningen.

„Den egentlige Aarsag til Amerikas Uro.“

Det er Titlen paa en ledende Artikel i „The Lutheran Church Review“. Dens Forfatter er Dr. T. E. Schmauk. Han skrev den under sin sidste Sygdom, og den staar som hans sidste Ord til Kirken og Nationen. Mangel paa Plads forbyder os at optage Artiklen i sin Helhed. Forfatteren gennemgaar nærværende Efterkrigs-Tilstande. Følgende er særlig en rammende Udtalelse:

„Store Ideer og Principleer, nye og gamle, kæmper for at vinde Folk. Det er en langsomme og ofte mere udmattende Proces end den, der gaar for sig ved Armeer i Felten. Nye Retfærdigbegrebers Opkomst, Tilrettelægning af sociale, personlige og Klasse-Regulering, Stræb efter at opnaa Forbindelser, der blev afbrudt under den stærke Spænding, er en Sag, der afstedkommer store Rivninger i menneskelige Sjæle. Al den Uro, der fandtes før Krigen, og som stilledes eller holdtes forholdsvis nede, rejser sig nu atter til Overfladen og fordrer øjeblikkelig Opmærksomhed.“

Efter det anførte følger en Undersøgelse af de industrielle

Forstyrrelser, hvor Strikerne i 1919 opregnes — syv og tredive mellem 10. Januar og 12. Okt. Dertil bemærker Forfatteren:

„Men selv denne Katalog er ikke enestaaende i Verdens Historie. Det er en Trøst for os at mindes, at disse Kriser i Civilisationen har været lige saa alvorlige i svundne Tider. Jeg mindes i dette Øjeblik Konflikter i Civilisationen, baade indre og ydre, som er forekommet i lige saa stor Stil mindst tre Gange, siden Englene sang paa Bethlehems Mark „Fred paa Jord og i Mennesker Velbehag.“

Den første af disse Epoker var det romerske Kejserdømmes Fald. Den anden var i Reformationsperioden. Den tredje fulgte den franske Revolution. Der gives ogsaa Hentydninger til Tilstande, som herskede efter den amerikanske Borgerkrig. Forfatteren siger, at de nærværende Tilstande for en stor Del kommer som „en naturlig Følge af den Evolutionsteori, der fra Midten af det 19. Aarhundrede doerede den Grundsætning, at de stærkere er de „fittest“, og at de stærkeste har Ret til at fortsætte Slægten (survive), en Grundsætning, der leder til „organiseret Sammenstød af de forskellige Samfundsklasser.“ Dernæst henvises til den socialistiske Litteratur, der har set Lyset de sidste faa Aar.

Forfatteren spørger: Hvad er Meningen med denne usikre og hidsige Bevægelse? Han svarer som følger:

„Det store og underliggende Spørgsmaal i den franske Revolution var Tanke- og Handelfrihed. Det store underliggende Spørgsmaal i nærværende sociale Uro og Gæring er dette: Skal dette Livs Besiddelse kvæle den menneskelige Sjæl? Skal Økonomi eller Videnskab eller Produktion eller jordisk Arbejds Stræb, Handel, Transportation og Penge regere Menneskeslægten, eller skal Guds Rige praktisk leves og anvendes?“

Det er Spørgsmaalet, som ligger paa Bunden af Menneskelivet i Dag. Det er et større Spørgsmaal end Socialismens og Bolshevismens Problemer, hvilke er Udvækster af dette, og Svar paa det er den aandelige Løsning af begge.“

Følgende er Artiklens Slutningsparagraffer: „Den egentlige Aarsag til Amerikas Uro er simpelthen Verdslighed, simpelthen en hovmodig Griben efter Verdens Fornøjelser, Ære og Rigdomme fremfor Kærlighed til Gud. Nærværende Uro er ikke et Klasse-Spørgsmaal. Den paavirker alle Folk, alle Klasser paa samme Maade. Den trykker nogle haardere — de Mennesker, som faar lidt, og som næppe formaar at holde Legeme og Sjæl sammen og føre sig respektabelt — men Rodfølelsen er lige hos alle. Vi tænker paa Ting i Stedet for paa Sjæle. Vi tænker paa Komfort og ledige Timer og Forlystelser i Stedet for paa Pligt og Ret og Kærlighed. Vi gør denne Verden til det hele. Vi er Borgere paa Jorden elsker vor Del af Jorden mere, end vi elsker vort Borgerskab i Himmelen. Vi lever i og for nærværende Øjeblik. I dette kristne Amerika er Flertallet af Kristne Hedninger i deres Idealer og Ord og Gerninger. De lader Gud ude af deres Planer. De bryder sig kun lidt om hans Planer og Affærer.“

Hele Amerika og England og Europa styrer sig selv og bygger deres Fremtid paa det økonomiske fremfor paa det aandelige Princip. Dette er en Formastelse. Vi ved bedre, for vi har den aabne Bibel. Men vort Folk er inde for Økonomi og ikke for Bibelen. Vor Politik, vore Pengeaffærer, vore sociale Bevægelser, vore Skoler, vore Beskæftigelser, vort Liv, kort sagt, indrettes uden Hensyn til, hvad Gud ønsker.“

Vi er befængt med en gudløs Formastelse og vover, uden at tænke paa vor egen Skrøbelighed og paa Guds absolute Kon-

(Sluttes paa 5. Side.)

JAPAN-MISSIONEN.

For en Tid siden fandtes der i „Our Lutheran Youth“ en mesterlig skrevet Artikel med Kort over vort Missionsfelt i Japan fra Pastor D. G. M. Bach. Denne Artikel, som uden Tvivl interesserede vore unge, fortjener at blive kendt i videre Kredse, hvorfor vi herved ogsaa indsender den til „Danskere“ med Haab om, at mange flere skal faa Gavn og Glæde af at læse den.

M. O. Block, V. W. Bondo.

THE UNITED LUTHERAN MISSION IN JAPAN.

D. G. M. Bach.

The accompanying map shows the central stations of the mission of the American Lutheran Church. It is now your mission, so it will interest you to know where the missionaries are located. Taking the stations in the order of their establishment, we have first of all

Saga. It was begun in 1893, when missionaries of the United Synod of the South opened up work there. Mr. and Mrs. Winther also lived there for a short while. Mr. Linn is now the resident missionary. There is a congregation and a kindergarten, and three Sunday-schools are carried on in different parts of the city. At Ogi, a short distance from Saga, there is also a congregation and a kindergarten, and both places have resident pastors.

At Kumamoto work was opened in 1898. Here, as at Saga, there is a church building and a resident pastor. Here is also Kyushu Gakuin, a middle school run by the mission, and the theological seminary, at which Messrs. Stirewalt, Winther and Nielsen are teaching, together with several Japanese. Revs. Winther and Nielsen are giving all their time to the seminary work. It is our hope in the near future to get a good up-to-date building for our seminary. So far we have had to be contented with very poor and cramped quarters.

Kurume station was opened up in 1901 by Revs. Winther and Yonemura. You have heard so much about Kurume that I need not tell you about the splendid church building, your gift, nor about the six or more Sunday-schools and the kindergarten. From Kurume Mr. Nielsen visited a number of other smaller towns, but this work is now given over to Mr. Winther.

Omuta lies between Kurume and Kumamoto. The foreign missionary is Mr. Stirewalt of Kumamoto, while there is a Japanese

resident pastor. The work here was begun in 1902.

Hakata, opened in 1906, is one of our large and flourishing stations. Here Mr. Miller is the resident missionary, and there are also two lady missionaries working here. Hakata (Fukuoka) has a fine kindergarten building and a brick church building. From this place several smaller towns are visited regularly.

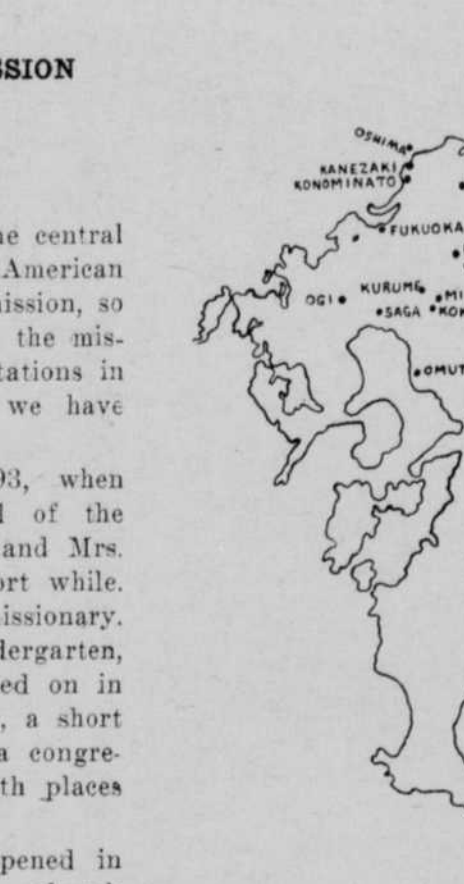
The Hida station was opened in 1911. It is high up in the mountains towards the east of the island of Kyushu. Here you have built a fine little chapel for services and Sunday-school.

In 1911 the mission crossed over to the main island and began work at Tokyo. Here we have a preaching-place besides the central chapel. The work at this station has centered about the dormitory for students. This can accommodate about twenty, and about eight are baptized each year. Mr. Smith is resident missionary.

The work at Nagoya about in the centre of Honshu was begun in 1915. Nagoya

is a large city (four or five hundred thousand), and important as a centre for our work. Here Mr. Thorlaksson is stationed.

The next stations to be opened were Moji and Simmonoseki at opposite sides of the strait between Kyushu and Honshu. At each of these towns there is a preaching-place. At the present time Simmonoseki has no resident pastor, as Rev. Miura has gone to Tokyo, but one is expected soon. The writer is stationed at Dairi, a suburb of Moji. This is a very populous district,

there being half a million inhabitants in these and the neighboring cities, a stretch of twenty miles.

In 1917 work was opened at Osaka. This is one of the largest cities of Japan, having well over a million inhabitants. Besides the regular work at the preaching-places, Mr. Hepner, the resident missionary, has carried on a tent mission in this city.

Toyohashi, near Nagoya, was also begun in 1917. The residing missionary is now Mr. Kipps. Besides the work in the city, preaching and Sunday-school work has been carried on at two smaller places in the neighborhood.

In the same year Amagi received a resident pastor. This is one of the places visited formerly by the „Ford“ from Kurume.

Dr. Lippard, one of the first missionaries on the field, last year opened up work at Kobe. It will be remembered that Rev. Kameyama, who was taken away by death a few months ago, had been at Kobe for a short while. A regular preaching-place has now been opened and a Japanese evangelist has gone there to help Dr. Lippard.

Work was also begun recently at Yawata (North Kyushu). This is in the centre of the manufacturing district, and here the government steel works are located, with several tens of thousands of workmen.

The Lutheran Church in America is beginning to find itself and make itself felt as a power in this country. In the same way we wish to plant a Lutheran Church in Japan, that it may be a leaven bringing the pure teaching of the word of God to the lives of the people. Therefore we have made great plans for the future, believing that our Lutheran brothers and sisters in the homeland will back us up. We want first of all a strong seminary, that we may send out good Lutheran pastors to the people. We want a girls' school, and we want training schools for kindergartners, Sunday-school teachers, and evangelists. We want buildings, suitable for Sunday-school and preaching. All this we are going to have. Our people at home will help us to get it. What a privilege, that we may help to plant the church of Christ in a heathen land!

Now I have a request to make. It is not an appeal for money, but it is this: Wilt you, dear reader, give us a place in your prayers? It is so easy to mention this and that in our prayers. Will you remember us with interest in your prayers? Will you sometimes send up a special appeal to God on behalf of the Japan mission, that he will send laborers into the field? Oh, may He teach us to see that there is no greater work than that of bringing His Gospel to the uttermost parts of the earth.

Note: Map I is a general outline map of Japan with the island of Kyushu in the lower left hand corner shown in its proper relation to the islands.

Map II shows the island of Kyushu, greatly enlarged.